

Bruxelles, 17.9.2020
COM(2020) 575 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN,
CONSILIUL EUROPEAN, CONSILIU, BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN, COMITETUL REGIUNILOR
ȘI BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII**

Strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă

I. Introducere

Pandemia de COVID-19 a provocat o recesiune bruscă și profundă în întreaga lume. În pofida răspunsului ferm, coordonat și inovator la nivel național și la nivelul UE, persistă multe incertitudini, în special, privind durata acestei crize și modul exact în care ne va afecta viața și economiile țărilor noastre. Trebuie să protejăm cetățenii europeni, sănătatea acestora și locurile lor de muncă, asigurând în același timp echitatea, reziliența și stabilitatea macroeconomică în întreaga noastră Uniune. Deși pandemia a lovit toate statele membre, amploarea impactului, precum și ritmul și forța redresării vor varia semnificativ de la o regiune la alta.

Previziunile economice din vara anului 2020 estimează că economia zonei euro se va contracta cu 8,7 % în 2020 și se va relansa cu 6,1 % în 2021, în timp ce se preconizează că economia UE se va contracta cu 8,3 % în 2020 și va crește cu 5,8 % în 2021¹. De asemenea, rata de ocupare a forței de muncă a scăzut mai mult ca niciodată în al doilea trimestru, deși cu mult mai puțin decât cea a scăderii produsului intern brut, având în vedere sprijinul fără precedent acordat în statele membre și în UE prin intermediul noului său instrument SURE², precum și flexibilitatea fără precedent în ceea ce privește utilizarea fondurilor politicii de coeziune în cadrul Inițiativei pentru investiții ca reacție la coronavirus³. Perspectivele economice depind în mare măsură de evoluția pandemiei și de restricțiile asupra activității economice în vederea limitării pandemiei. Sprijinul politic la nivel național și la nivelul UE va fi crucial pentru redresare. În acest context, perspectivele de creștere economică și de ocupare a forței de muncă urmează să primească un stimulent pozitiv prin Acordul Consiliului European privind următorul cadru financiar multianual și „Next Generation EU”, încheiat la 21 iulie 2020. La nivelul Uniunii și al statelor membre, trebuie acum să valorificăm cât mai bine acest acord istoric.

Răspunsul Uniunii a fost decisiv. În prezent, au loc negocieri între Parlamentul European și Consiliu cu privire la următorul cadru financiar multianual și la noul instrument Next Generation EU pentru a finaliza urgent lucrările cu privire la toate actele juridice. Aceste lucrări trebuie încheiate până la 1 ianuarie 2021, astfel încât programele să fie operaționale în timp util. Mobilizarea deplină a capacității bugetului UE este esențială pentru o redresare rapidă și durabilă. Este esențial ca, odată ce va fi adoptată de Consiliu, Decizia privind resursele proprii să fie aprobată de toate statele membre în conformitate cu normele lor constituționale, înainte ca Comisia să poată începe contractarea de împrumuturi de pe piață pentru finanțarea programelor din cadrul Next Generation EU. Prin urmare, punerea în aplicare rapidă a Next Generation EU depinde în mod esențial de această aprobare în timp util.

Mecanismul de redresare și reziliență va fi unul dintre principalele instrumente de redresare, beneficiind de un sprijin financiar fără precedent, în valoare de

¹Previziuni economice europene (vara anului 2020), *European Economy – Institutional Paper*, 132 (iulie)

²Regulamentul (UE) 2020/672 al Consiliului privind instituirea unui instrument european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE) ca urmare a epidemiei de COVID-19; asistență financiară în valoare de 100 de miliarde EUR sub formă de împrumuturi care urmează să fie acordată statelor membre care o solicită.

³Inițiativa pentru investiții ca reacție la coronavirus și Inițiativa plus pentru investiții ca reacție la coronavirus, Regulamentele Parlamentului European și ale Consiliului (UE) 2020/460 din 30 martie 2020 și (UE) 2020/558 din 23 aprilie 2020.

672,5 miliarde EUR sub formă de împrumuturi și granturi, concentrat în primii ani cruciali ai redresării. Statele membre vor include în planurile lor de redresare și reziliență agenda lor națională de reforme și investiții concepute în conformitate cu obiectivele de politică ale UE, axate în jurul tranzițiilor verzi și digitale. Mecanismul va sprijini eforturile statelor membre de a-și consolida în mod eficace reziliența socială și economică și, prin urmare, potențialul de creștere al economiilor lor și de creare de locuri de muncă, sprijinind astfel obiectivele UE.

Mecanismul de redresare și reziliență este simbolul hotărârii UE de a face față provocărilor cu o abordare comună. Menținerea funcționării pieței unice a fost esențială pentru demararea procesului de redresare, precum și pentru asigurarea unei concurențe loiale și prevenirea perturbărilor în cadrul lanțurilor valorice transfrontaliere și al liberei circulații a lucrătorilor și a mărfurilor. Mecanismul va promova convergența ascendentă a nivelului de trai și va preveni denaturarea condițiilor de concurență economică. Punerea în aplicare eficace a Next Generation EU poate conduce la o creștere a produsului intern brut de 2 % până în 2024 și poate crea 2 milioane de locuri de muncă, printre altele prin accelerarea tranziției verzi și digitale⁴. Se estimează că, în timp, această creștere suplimentară va asigura autofinanțarea Mecanismului de redresare și reziliență prin activități și venituri fiscale suplimentare generate pentru statele membre și UE.

Aceste măsuri de politică ale UE trebuie puse în aplicare cât mai rapid posibil. Deși acordul cu privire la pachetul de redresare contribuie la limitarea incertitudinii, o punere în aplicare eficace a acestuia în anii următori este esențială pentru sprijinirea redresării. Prioritatea imediată este ca Uniunea să colaboreze cu statele membre pentru a asigura progrese decisive în ceea ce privește punerea în comun a priorităților adecvate în materie de reformă și de investiții în conformitate cu obiectivele europene și, ulterior, pentru a asigura punerea în aplicare eficace a acestora.

II. Mecanismul de redresare și reziliență: îndeplinirea obiectivului UE privind sustenabilitatea competitivă

Mecanismul de redresare și reziliență are la bază obiectivul UE de a realiza o sustenabilitate și o coeziune competitive prin intermediul unei noi strategii de creștere economică, și anume Pactul verde european. Trecerea la un model economic durabil și favorabil incluziunii, facilitată de o difuzare și o adoptare pe scară mai largă a tehnologiilor digitale și curate, poate face din Europa un lider în materie de transformare. În loc să marcheze o îndepărtare de agenda anterioară pandemiei de COVID-19, Mecanismul de redresare și reziliență ar trebui să accelereze acțiunile de abordare a provocărilor preexistente, evitând în același timp orice noi regrese legate de criză. Cele patru dimensiuni – durabilitatea mediului, productivitatea, echitatea și stabilitatea macroeconomică – identificate în Strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă ar trebui să rămână principiile directoare pe care se bazează planurile de redresare și reziliență ale statelor membre. Aceste priorități stau la baza semestrului european și asigură faptul că noua agendă privind creșterea este cea mai bună pentru cetățeni și pentru planetă.

Sustenabilitatea competitivă și reziliența sunt două fețe ale aceleiași monede; acest lucru a fost evidențiat de criza provocată de coronavirus. Reziliența este capacitatea nu numai de

⁴COM(2020) 456 final.

a face față provocărilor și de a găsi soluții pentru acestea, ci și de a realiza tranziții într-un mod durabil, echitabil și democratic⁵. Pentru țările și sectoarele din UE mai puțin reziliente a fost mai dificil să facă față crizei și să răspundă la aceasta. Fără un răspuns adecvat, acest lucru le va afecta rezultatele economice și sociale în anii și deceniile care vor urma. Diferențele în materie de reziliență în întreaga UE au, de asemenea, un impact asupra coeziunii sociale, economice și teritoriale, precum și asupra convergenței în cadrul zonei euro și a eficacității politicii monetare unice. Prin furnizarea de sprijin financiar la scară largă pentru investițiile și reformele publice, promovând în același timp coeziunea și convergența, Mecanismul de redresare și reziliență va ajuta economiile și societățile statelor membre să devină mai reziliente și mai bine pregătite pentru viitor. De asemenea, este necesar să se consolideze reziliența unor lanțuri de aprovizionare critice, în special a celor pentru sectoarele cele mai expuse la șocuri externe.

Mecanismul de redresare și reziliență va contribui la repararea daunelor provocate de criză și la pregătirea unui viitor mai bun pentru următoarele generații. Gradul mai ridicat de îndatorare generat în prezent constituie un mijloc imediat de abordare a provocărilor cu care se vor confrunta generațiile viitoare. Investițiile masive necesare pentru relansarea economiei trebuie să le ușureze povara pe care o vor purta pe umeri, nu să o îngreuneze. Acesta este motivul pentru care Mecanismul de redresare și reziliență trebuie să orienteze și să construiască o Europă mai durabilă, mai rezilientă și mai echitabilă pentru generația următoare, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite.

Abordarea crizei climatice și de mediu este provocarea definitorie a epocii noastre și reprezintă o oportunitate de a ne relansa economiile într-un mod durabil. Aceasta necesită luarea de măsuri urgente și susținute de către toți actorii din societate pentru a menține sănătatea, prosperitatea și bunăstarea oamenilor din Europa și din întreaga lume. Pactul verde european este angajamentul nostru politic și răspunsul nostru la această provocare. Acesta reprezintă, de asemenea, strategia de creștere a Europei, care urmărește transformarea UE într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor. Răspunsul economic la criza provocată de coronavirus oferă o ocazie unică de a accelera tranziția verde. Depășirea acestei crize va necesita investiții masive și reforme semnificative pe care Mecanismul de redresare și reziliență le va sprijini în mare măsură. Realizarea tranziției verzi necesită reforme pentru direcționarea investițiilor publice și private către acțiuni în domeniul climei și al mediului, precum și transformări profunde ale diferitelor noastre politici. Dincolo de remedierea daunelor pe termen scurt cauzate de criză, instrumentele noastre de redresare trebuie, prin urmare, să plaseze economia pe calea cea bună către o creștere și o ocupare a forței de muncă durabile pe termen lung, cu scopul de a ajunge la neutralitatea climatică până în 2050 și de a decupla creșterea economică de utilizarea resurselor. Acest context oferă o ocazie importantă de a moderniza modelele industriale tradiționale și de a investi în tehnologii verzi inovatoare și într-o infrastructură mai durabilă și digitală, accelerând astfel tranziția către o Europă mai durabilă, mai rezilientă și mai favorabilă incluziunii. În plus, având în vedere că consumul privat reprezintă mai mult de jumătate din produsul intern brut al UE, promovarea unor modele de consum mai durabile va fi un factor esențial pentru o astfel de transformare.

⁵Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Raport de analiză prospectivă strategică pentru 2020: drumul de parcurs către o Europă mai rezilientă.

Tranziția digitală este esențială pentru consolidarea rezilienței sociale și economice a UE și a statelor membre, a potențialului lor de creștere durabilă și a creării de locuri de muncă. Pandemia de COVID-19 a accelerat tendințele către transformarea digitală: statele membre au luat măsuri de consolidare a infrastructurii digitale, au oferit educație online sau au sprijinit IMM-urile în eforturile lor de digitalizare. Cu toate acestea, criza a evidențiat, de asemenea, deficiențele și a expus vulnerabilitățile. Persistă divergențe în ceea ce privește digitalizarea economiilor și a societăților. Barierele reziduale și accesul inegal la infrastructură continuă să încetinească progresele, iar Europa rămâne în mare măsură dependentă de alte regiuni în ceea ce privește numeroase capacități sau servicii digitale esențiale. Pornind de la expertiza științifică și tehnologică a Europei, dezvoltarea unei strategii transformatoare și orientate spre viitor în materie de cercetare, inovare și difuzare este singura modalitate de a asigura creșterea productivității și competitivității Europei și, prin aceasta, de a proteja suveranitatea sa tehnologică, un aspect esențial al autonomiei sale strategice deschise.

Pandemia de COVID-19 a evidențiat nevoia urgentă de a aborda provocările de lungă durată care afectează echitatea în societate. Provocările includ pregătirea și reziliența sistemelor naționale de sănătate și de protecție socială, precum și accesul egal la servicii de asistență medicală accesibile ca preț și de calitate, precum și la servicii de îngrijire pe termen lung și de îngrijire a copiilor, schimbările demografice, globalizarea sau tranziția digitală și tranziția verde. Provocările care trebuie abordate pot acoperi domenii precum ocuparea forței de muncă, competențele, sănătatea, educația, în special pentru a aborda inegalitățile din ce în ce mai mari și pentru a sprijini persoanele care au fost cel mai grav afectate de criză, cum ar fi generațiile tinere, femeile și grupurile vulnerabile. Pandemia de COVID-19 a demonstrat, de asemenea, necesitatea de a crea un mediu de afaceri mai echitabil și mai durabil și de a regândi condițiile de muncă în multe sectoare. Prelungirea măsurilor de izolare a favorizat dezvoltarea serviciilor online și a comerțului electronic, o tendință care probabil va continua. Cu toate acestea, mediul online este dominat în prezent de câțiva jucători mari, cu o putere de piață tot mai mare și baze de impozitare mobile, uneori în detrimentul capacității multor întreprinderi europene mai mici de a se înființa și de a se extinde în cadrul pieței unice. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită sprijinirii sectoarelor care joacă un rol esențial pentru democrațiile noastre, în special a sectorului mass-media, pentru care sprijinul ar trebui acordat într-un mod care să respecte și să promoveze libertatea și pluralismul mass-mediei. Există, de asemenea, necesitatea de a sprijini regiunile, industriile și lucrătorii cei mai afectați de tranziția verde și de a atenua impacturile socioeconomice ale tranziției. Acest lucru este necesar pentru a asigura oportunități egale și echitabile pentru oameni și întreprinderi.

De la criza financiară și economică din 2008, uniunea economică și monetară este mult mai robustă pentru a face față crizelor, însă apar noi provocări la adresa stabilității macroeconomice. Criza provocată de coronavirus este foarte diferită de criza financiară din 2008; aceasta are un impact negativ direct asupra activității economice și implică posibile repercusiuni asupra stabilității macroeconomice care trebuie abordate prin intermediul unor acțiuni rapide și hotărâte. Dezechilibrele existente riscă să se agraveze, în timp ce apar noi dezechilibre. Prin urmare, prioritatea imediată este de a favoriza o redresare rezilientă. Va fi nevoie de o monitorizare continuă și de vigilență, iar statele membre ar trebui să abordeze dezechilibrele emergente prin intermediul unor reforme care să consolideze reziliența economică și socială. Mecanismul de redresare și reziliență va oferi mijloacele necesare pentru a ajuta statele membre să abordeze aceste provocări economice și sociale cu care se

confruntă. În 2021, statele membre ar trebui să continue să utilizeze în mod corect flexibilitatea fiscală pentru a sprijini economia. Finanțele publice vor juca un rol în furnizarea de stimulente pentru o creștere durabilă și favorabilă incluziunii, asigurând stabilitatea economică și capacitatea de a sprijini cererea și de a oferi asistență în perioadele dificile. Pandemia de COVID-19 exercită o presiune semnificativă asupra activității economice, cu repercusiuni negative asupra datoriei publice și private. Atunci când condițiile economice o vor permite, va fi momentul să se aplice politici fiscale menite să asigure poziții fiscale prudente pe termen mediu, promovând în același timp investițiile, dubla tranziție verde și digitală și incluziunea socială.

Sustenabilitatea competitivă necesită deschidere și o piață unică puternică. Participarea părților interesate din sectorul privat și a investitorilor este necesară pentru a garanta succesul punerii în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență. Banii publici nu ar trebui să înlocuiască sau să excludă investitorii privați, ci să completeze și să orienteze investițiile private acolo unde este necesar, și anume acolo unde disfuncționalitățile pieței sau daunele sistemice cauzate pieței ca urmare a pandemiei de COVID-19 și a crizei economice ulterioare fac imposibilă redresarea pieței prin forțe proprii și îndeplinirea de către aceasta a obiectivelor de politică. Garantarea unor condiții de concurență echitabile pe piața unică este necesară pentru stimularea inovării și accelerarea redresării.

III. Principiile-cheie care stau la baza planurilor de redresare și reziliență: stabilirea priorităților pentru statele membre

Semestrul european oferă un cadru bine stabilit pentru coordonarea politicilor economice și de ocupare a forței de muncă în scopul orientării Uniunii și a statelor membre în ceea ce privește abordarea provocărilor legate de redresare și de dubla tranziție verde și digitală. Planurile de redresare și reziliență ale statelor membre ar trebui să abordeze în mod eficient provocările de politică stabilite în recomandările specifice fiecărei țări adoptate de Consiliu. Va fi în interesul nostru comun să răspundem nevoilor de reformă și de investiții în paralel; ambele trebuie să fie abordate în strânsă legătură pentru a obține rezultate care să se consolideze reciproc.

Planurile de redresare și reziliență vor trebui să reflecte provocările relevante specifice fiecărei țări și să fie aliniate la prioritățile UE, inclusiv recomandările specifice fiecărei țări adresate statelor membre în ultimii ani și, în special, în ciclurile semestrului din 2019 și 2020. Atunci când transpun aceste recomandări în reforme și investiții specifice, statele membre ar trebui să se concentreze asupra acelor provocări și priorități care vor genera cel mai îndelungat impact și vor consolida potențialul de creștere, crearea de locuri de muncă, sistemele de sănătate, reziliența economică și socială și coeziunea regională a statului membru. În același timp, reformele și investițiile vor trebui să respecte principiul de a nu face rău, utilizând ca referință, în măsura posibilului, Regulamentul UE privind taxonomia⁶.

⁶Regulamentul (UE) 2020/852.

Tranziția verde

Toate planurile naționale de redresare și reziliență vor trebui să se concentreze în mare măsură atât asupra reformelor, cât și asupra investițiilor care sprijină tranziția verde. Pentru a respecta angajamentul Consiliului European de a atinge un obiectiv de integrare a aspectelor legate de schimbările climatice de 30 % atât pentru cadrul financiar multianual, cât și pentru Next Generation EU, fiecare plan de redresare și reziliență va trebui să includă cel puțin 37 % de cheltuieli legate de climă.

Europa se îndreaptă către neutralitatea climatică până în 2050 și se preconizează că își va spori în mod semnificativ ambiția în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030. Pentru a atinge obiectivul ambițios privind o reducere a emisiilor în 2030 cu 55 % sub nivelurile din 1990, statele membre ar trebui să prezinte reforme și investiții pentru a sprijini tranziția verde în domeniile energiei, transporturilor, decarbonizării industriei, economiei circulare, gestionării apei și biodiversității. Acest lucru este, de asemenea, în concordanță cu principalele domenii de investiții identificate în contextul semestrului european. În acest sens, statele membre ar trebui să se bazeze pe planurile naționale privind energia și clima în care își definesc contribuțiile naționale la obiectivele comune privind clima și energia de la nivelul UE, precum și să prezinte reformele și investițiile pe care intenționează să le pună în aplicare în perioada 2021-2030 pentru îndeplinirea acestora. În luna octombrie a acestui an, Comisia va prezenta evaluarea individuală a planului național privind energia și clima al fiecărui stat membru, care va oferi orientări importante pe care să se bazeze statele membre la elaborarea planurilor de redresare și reziliență.

Statele membre ar trebui să accelereze reducerea emisiilor prin introducerea rapidă a energiei din surse regenerabile și a hidrogenului și să ia măsuri sporite în ceea ce privește eficiența energetică a clădirilor. Ca parte a planurilor lor de redresare și reziliență, statele membre ar trebui să se concentreze pe proiectele cele mai mature și mai inovatoare pentru a accelera introducerea energiei din surse regenerabile. Schemele de renovare a clădirilor vor fi esențiale pentru a sprijini redresarea economică, prin crearea de locuri de muncă în sectorul construcțiilor, economii la facturile de energie, condiții de viață mai sănătoase și reducerea sărăciei energetice. Comisia va sprijini diferitele eforturi de încurajare a renovării clădirilor cu scopul de cel puțin a dubla rata anuală de renovare a parcului imobiliar existent, în special prin intermediul inițiativei „Valul de renovări ale clădirilor”. Aceste investiții ar trebui să fie însoțite de reformele de reglementare necesare pentru a permite astfel de investiții și pentru a le face durabile.

Investițiile în mobilitatea durabilă pot, de asemenea, să sprijine puternic redresarea. Măsurile care vizează transporturile pot genera reduceri semnificative ale emisiilor de gaze cu efect de seră și îmbunătățiri ale calității aerului, stimulând în același timp creșterea productivității. În procesul de elaborare a planurilor lor naționale de redresare și reziliență, statele membre ar trebui să ia în considerare măsuri precum investițiile în transportul public și în infrastructură care să sprijine trecerea la o mobilitate mai durabilă și mai inteligentă,

inclusiv rețele multimodale europene fluide și eficiente, precum și modernizarea rețelelor transeuropene de transport de călători și de marfă. Reformele și investițiile care vizează creșterea cererii de vehicule cu emisii zero și cu emisii scăzute și accelerarea instalării infrastructurii de reîncărcare și de realimentare sunt, de asemenea, esențiale pentru atingerea acestui obiectiv. Acest lucru ar trebui completat cu investiții în tehnologii energetice cu emisii reduse și lanțuri valorice, inclusiv hidrogen sau baterii, precum și în infrastructuri energetice durabile. Reformarea stimulentei de mediu furnizate de impozitarea vehiculelor și a combustibililor va fi deosebit de importantă pentru a însoți această tendință. Strategia Comisiei pentru o mobilitate durabilă și inteligentă, care urmează să fie adoptată înainte de sfârșitul anului 2020, va aborda în continuare oportunitățile din sectorul transporturilor.

De asemenea, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a promova o economie mai circulară, pentru a îmbunătăți infrastructura de mediu, precum și pentru a proteja și reface biodiversitatea. Economia circulară creează locuri de muncă durabile la nivel local prin prevenirea generării de deșeuri și prin reutilizare, reparare, refabricare și reciclare. Aceasta sporește reziliența UE și autonomia sa strategică deschisă prin dezvoltarea unor modele de afaceri inovatoare bazate pe tehnologii digitale pentru a spori utilizarea eficientă a resurselor și a materiilor prime secundare. Îmbunătățirea infrastructurii de mediu, în special a celei pentru gestionarea deșeurilor și a apei și reducerea poluării, protejează sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor și a efectelor legate de mediu. Protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor naturale și asigurarea unor sisteme alimentare durabile sunt esențiale pentru consolidarea absorbantilor de carbon, pentru creșterea rezilienței și prevenirea apariției și răspândirii viitoarelor focare. Acest lucru va crea, de asemenea, noi oportunități economice în zonele rurale, prin utilizarea mai durabilă a terenurilor.

În cele din urmă, statele membre vor trebui să ia în considerare necesitatea de a asigura o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social în toate domeniile politicii ecologice. Aceasta înseamnă, în special, că planurile naționale de redresare și reziliență ar trebui elaborate în deplină coerență cu planurile teritoriale propuse pentru o tranziție justă în cadrul Mecanismului pentru o tranziție justă.

Tranziția digitală și productivitatea

Statele membre ar trebui să asigure un nivel ridicat de ambiție în ceea ce privește tranziția digitală ca parte a planurilor lor de redresare și reziliență. Mecanismul de redresare și reziliență reprezintă o oportunitate unică de a promova transformarea digitală a tuturor sectoarelor economice sau sociale, inclusiv a serviciilor publice. Pentru a asigura o punere în aplicare eficace, Comisia propune ca fiecare plan de redresare și reziliență să includă un nivel minim de 20 % din cheltuieli care să fie legate de domeniul digital.

Statele membre ar trebui să se concentreze asupra reformelor și investițiilor care îmbunătățesc conectivitatea. Aceasta include, de exemplu, promovarea și facilitarea instalării pe scară largă a rețelelor de foarte mare capacitate, inclusiv a conectivității 5G și a conectivității de ordinul gigabiților în rândul gospodăriilor urbane și rurale și al coridoarelor de transport de mari dimensiuni, în conformitate cu obiectivele UE privind conectivitatea 5G și de ordinul gigabiților pentru 2025. Aceste investiții sunt importante pentru a reduce

decalajul digital, evitând în același timp excluderea investițiilor private în cazurile în care nu există disfuncționalități ale pieței. După cum s-a subliniat în Next Generation EU, implementarea rapidă a rețelelor de foarte mare capacitate, inclusiv a rețelelor 5G și de fibră optică, va avea efecte pozitive asupra întregii societăți. Acestea includ o lărgime de bandă și o acoperire adecvată pentru sectoarele esențiale pentru redresare și reziliență, cum ar fi agricultura, transporturile, sănătatea și educația. De asemenea, aceasta va contribui la consolidarea autonomiei strategice deschise a Europei, valorificând în același timp beneficiile unei economii deschise, prin sprijinirea implementării infrastructurii care va fi necesară pentru viitoarele aplicații și procese.

Dezvoltarea competențelor digitale la toate nivelurile este o condiție necesară pentru a garanta faptul că toți europenii pot participa la societate și se pot bucura de beneficiile tranziției digitale. Acest lucru va necesita reforme în domeniul învățământului de bază și al învățământului superior, al competențelor și al învățării pe tot parcursul vieții, pentru a sprijini o piață a forței de muncă în tranziție și pentru a dezvolta și implementa tehnologiile digitale esențiale, precum și pentru a modela viitorul digital al Europei. Egalitatea în ceea ce privește accesul la infrastructura, echipamentele și competențele digitale ar trebui sprijinită pentru a se evita decalajul digital. Transformarea administrației publice, inclusiv digitalizarea sistemelor de justiție și utilizarea unor noi generații de instrumente digitale, va îmbunătăți procesele administrative și va facilita interacțiunea online cu cetățenii și întreprinderile. Digitalizarea întreprinderilor ar trebui să fie accelerată, prin adoptarea durabilă a unor soluții digitale și printr-o transformare digitală rezilientă din punct de vedere cibernetic în toate sectoarele. Dezvoltarea de soluții digitale va fi un factor esențial de facilitare a tranziției verzi.

Planurile de redresare și reziliență ar trebui să se concentreze, de asemenea, asupra dezvoltării și implementării unor capacități digitale de vârf. Reformele și investițiile care favorizează inteligența artificială, calculul de înaltă performanță, securitatea cibernetică, tehnologiile și infrastructurile cuantice, conectivitatea securizată, microelectronica și componentele electronice, infrastructura și serviciile de cloud, serviciile spațiale sau tehnologia blockchain reprezintă o oportunitate unică de a crește productivitatea pe termen lung și de a permite Europei să ocupe o poziție de lider în aceste sectoare competitive la nivel mondial. Pentru a consolida autonomia strategică deschisă a UE, Mecanismul de redresare și reziliență poate ajuta statele membre să realizeze investiții și reforme în aceste sectoare-cheie ale economiilor lor.

Echitatea

Procesul de redresare și de tranziție trebuie, pe de o parte, să fie echitabil pentru toți europenii, astfel încât să se evite adâncirea inegalităților și să se garanteze sprijinul tuturor segmentelor societății și, pe de altă parte, să contribuie la coeziunea socială, economică și teritorială. Mecanismul de redresare și reziliență va ajuta statele membre să își rezolve problemele structurale care au fost identificate de mulți ani în cadrul semestrului european și care au fost amplificate de criza provocată de pandemia de COVID-19. Deși programele de șomaj parțial au contribuit la limitarea impactului crizei asupra ocupării forței de muncă, în prezent condițiile de pe piața forței de muncă se deteriorează și se preconizează o creștere semnificativă a șomajului în mai multe sectoare și părți ale Europei. Situația tinerilor necesită o atenție deosebită. Ar trebui depuse toate eforturile posibile pentru a evita

întrădăcinarea șomajului și a excluziunii sociale și pentru a facilita adaptarea pieței forței de muncă, adaptare necesară în cadrul tranziției verzi și digitale. De asemenea, va fi important să se promoveze convergența și să se îmbunătățească reziliența regiunilor, în special pentru a reduce disparitățile teritoriale.

În lumina Pilonului european al drepturilor sociale, statele membre ar trebui să adopte măsuri pentru a asigura egalitatea de șanse, educația favorabilă incluziunii, condiții de muncă echitabile și o protecție socială adecvată. Alături de schimbările demografice, tranziția verde și digitală necesită o regândire a sistemelor actuale de protecție socială și a piețelor forței de muncă. Pe lângă tineri, criza a afectat în mod disproporționat femeile și grupurile dezavantajate, cum ar fi persoanele cu un nivel scăzut de calificare și persoanele cu handicap, precum și persoanele cu origini rasiale sau etnice minoritare. Această situație va necesita eforturi substanțiale pentru a facilita accesul acestora la piața muncii, de exemplu prin abordarea segmentării pieței muncii în multe state membre, prin consolidarea politicilor active în domeniul pieței forței de muncă, dar și prin sporirea caracterului incluziv al sistemelor de învățământ. În acest sens, accesul egal al grupurilor defavorizate la educație și la formare de înaltă calitate este deosebit de important, pentru a compensa faptul că mediul socioeconomic este în prezent cel mai important factor determinant al rezultatelor școlare ale copiilor și tinerilor.

Diferite forme de inegalități limitează creșterea economică și coeziunea socială. Va fi din ce în ce mai important să se asigure accesul egal la educație și la asistență medicală de calitate și să se consolideze îngrijirea pe termen lung, acest lucru fiind confirmat și de faptul că impactul global al pandemiei de COVID-19 asupra sănătății publice va persista timp de mulți ani. Asigurarea furnizării unor servicii de asistență medicală de înaltă calitate, care să fie solidă din punct de vedere fiscal, abordabilă ca preț și accesibilă, contribuie la o societate sănătoasă și rezilientă și asigură o forță de muncă productivă. De asemenea, este necesar să se abordeze diferențele semnificative care există în continuare între femei și bărbați cu privire la ocuparea forței de muncă și remunerare. În acest sens, sunt esențiale sprijinul adecvat acordat politicilor eficace referitoare la echilibrul dintre viața profesională și cea privată, asigurarea accesului la servicii de calitate pentru îngrijirea copiilor, sistemele de ajutor pentru venit, reformele fiscale și cele ale sistemelor de prestații sociale care sprijină crearea de locuri de muncă de calitate și reducerea factorilor care descurajează munca. Reducerea acestor inegalități este posibilă prin reforme ale sistemului de protecție socială și reforme ale sistemului fiscal, de exemplu prin transferarea sarcinii fiscale de la forța de muncă către aplicarea unor impozite cu un potențial perturbator mai mic.

Stabilitatea macroeconomică

Într-un context în care clauza derogatorie generală este activată, statele membre ar trebui să continue să ofere sprijin fiscal specific și temporar în 2021, protejând, în același timp, sustenabilitatea finanțelor publice pe termen mediu. Acestea ar trebui să treacă treptat de la un răspuns de urgență menit să ofere protecție la măsuri care facilitează realocarea resurselor și să sprijine redresarea. Atunci când condițiile economice vor permite acest lucru, ar trebui ca politicile bugetare să urmărească restabilirea unor poziții bugetare prudente pe termen mediu și asigurarea sustenabilității datoriei, precum și intensificarea concomitentă a investițiilor. Va fi important ca, în timp, să se reconstituie rezervele bugetare

astfel încât să fim pregătiți pentru viitoarele crize. Activarea clauzei derogatorii generale nu suspendă procedurile Pactului de stabilitate și de creștere.

Îmbunătățirea calității finanțelor publice va fi importantă pentru stimularea potențialului de creștere și sprijinirea transformării economice. Este foarte important ca, în condițiile adoptării unor pachete bugetare fără precedent în statele membre și a asumării subsecvente a unui rol mai important de către sectorul public în economie, administrațiile publice să dea dovadă de eficacitate și eficiență. În viitor, statele membre care asigură o gestionare solidă a finanțelor publice se vor redresa mai rapid în urma crizei. Cheltuielile publice vor trebui să sprijine tranziția verde și digitală, inclusiv prin achiziții publice verzi și digitale și integrarea preocupării pentru mediu în procesul de stabilire a bugetelor. În plus, stabilirea de tarife pentru emisiile de carbon și taxele de mediu vor fi instrumente fiscale și de mediu importante pentru punerea în aplicare a tranziției verzi. Creșterea finanțării private va juca un rol esențial în valorificarea fondurilor publice mobilizate pentru redresare, de exemplu prin aprofundarea în continuare a uniunii piețelor de capital, a piețelor locale de capital și a finanțării durabile.

Sunt necesare măsuri adecvate pentru a se asigura o evoluție ordonată în ceea ce privește datoria privată. Criza provocată de pandemia de COVID-19 are un impact negativ asupra ocupării forței de muncă și asupra profitabilității sectorului corporativ. Datoria privată este în creștere, iar perspectivele de rambursare la timp a datoriilor restante se înrăutățesc. În acest context, va fi important să se creeze condițiile adecvate pentru asigurarea unor căi de atac rapide și eficiente, inclusiv în ceea ce privește cadrele de insolvență, garantând, în același timp, faptul că împrumuturile acordate întreprinderilor și gospodăriilor continuă să fie în concordanță cu cele mai bune practici convenite între sectorul financiar, consumatori și întreprinderi.

IV. Promovarea reformelor și a investițiilor pentru a sprijini o redresare solidă: inițiative emblematice europene

Deși planurile vor reflecta situația specifică a fiecărui stat membru, există unele provocări comune care necesită investiții și reforme coordonate. Mecanismul de redresare și reziliență este o ocazie de a crea inițiative emblematice europene cu beneficii concrete pentru economie și cetățeni la nivelul întregii UE. Aceste inițiative emblematice ar trebui să abordeze aspecte comune tuturor statelor membre, care necesită investiții semnificative, care creează locuri de muncă și generează creștere economică și care sunt necesare pentru dubla tranziție. Comisia încurajează călduros statele membre să includă în planurile lor de redresare și reziliență investiții și reforme în domeniile enumerate mai jos. Punerea în aplicare a acestor inițiative emblematice va asigura succesul redresării Europei; aceasta va transforma Europa într-un continent digital și mai ecologic și va spori coeziunea dintre statele membre.

1. **Accelerarea** - Ar trebui să se acorde întâietate tehnologiilor curate perene, iar dezvoltarea și utilizarea surselor regenerabile de energie ar trebui accelerate, la fel ca și integrarea acestora prin intermediul unor rețele modernizate și printr-o interconectivitate îmbunătățită. Inițiativa emblematică va sta la baza piețelor-lider ale hidrogenului în Europa și a infrastructurii aferente. Aceasta urmărește să sprijine construirea și integrarea sectorială, necesare până în 2030, a aproape 40 % din cei

500 GW de producție de energie din surse regenerabile, să sprijine instalarea unei capacități de 6 GW de electrolizoare și producția și transportul a 1 milion de tone de hidrogen produs din surse regenerabile de energie pe teritoriul UE până în 2025.

2. **Renovarea** - Îmbunătățirea eficienței energetice și a utilizării eficiente a resurselor în cazul clădirilor publice și private va contribui în mod substanțial la realizarea obiectivelor UE în materie de climă, la crearea unui număr mare de locuri de muncă la nivel local în toate statele membre și la promovarea dezvoltării digitale prin intermediul unor moduri de viață inteligente și a unor sisteme de contorizare inteligentă. Până în 2025, aceasta va contribui la dublarea ratei de renovare și la încurajarea renovărilor de amploare.
3. **Reîncărcarea și realimentarea** - Promovarea unor tehnologii curate perene pentru a accelera utilizarea transporturilor durabile, accesibile și inteligente, a stațiilor de încărcare și realimentare, precum și extinderea transportului public vor face ca orașele și regiunile europene să fie mai curate, vor accelera tranziția industrială și vor contribui la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris privind schimbările climatice. Inițiativa emblematică va avea ca obiectiv construirea, până în 2025, a unui milion dintre cele trei milioane de puncte de încărcare necesare în 2030 și a jumătate dintre cele 1 000 de stații de hidrogen necesare.
4. **Conectarea** - Cetățenii și întreprinderile din Europa ar trebui să aibă acces la servicii rapide în bandă largă. În prezent, numai 44 % din gospodăriile au acces la rețele de foarte mare capacitate, capabile să asigure cel puțin conectivitate de ordinul gigabiților, acoperirea în zonele rurale fiind semnificativ mai redusă. Introducerea în cel mai scurt timp a serviciilor rapide în bandă largă pentru toate regiunile și gospodăriile, inclusiv prin intermediul rețelelor de fibră optică și 5G, precum și dezvoltarea comunicării prin criptografie cuantică vor fi esențiale pentru a asigura o acoperire teritorială cât mai largă posibil în zonele care nu sunt deservite de piață, păstrând în același timp autonomia strategică deschisă a UE. Deși se preconizează că zonele urbane și principalele căi de transport terestre vor fi acoperite mai rapid prin intermediul finanțării private, Mecanismul de redresare și reziliență ar trebui să garanteze că, până în 2025, există o acoperire 5G continuă cât mai amplă posibil pentru toate zonele.
5. **Modernizarea** - Identitatea la nivelul UE și principalele servicii publice digitale ar trebui să fie modernizate și accesibile tuturor. Identificarea și autentificarea electronică în condiții de siguranță la nivelul UE în contactele cu administrațiile publice și actorii privați, precum și accesul la serviciile acestora vor oferi cetățenilor control asupra identității și datelor lor online și vor permite accesul la servicii digitale online. Digitalizarea administrației și serviciilor publice va spori eficacitatea amândurora. Aceasta include, de asemenea, sistemul de justiție și sistemul de sănătate. Până în 2025, statele membre ar trebui să asigure furnizarea unei identități digitale europene

(e-ID), iar administrațiile publice ar trebui să furnizeze servicii publice digitale interoperabile, personalizate și ușor de utilizat.

6. **Dezvoltarea** - Tranziția digitală a UE depinde de creșterea capacităților industriale europene în materie de cloud de date și de capacitatea de a dezvolta procesoarele cele mai puternice, mai avansate și mai durabile. Inițiativa emblematică va urmări dublarea producției de semiconductoare în Europa până în 2025, pentru a produce procesoare de 10 ori mai eficiente din punct de vedere energetic. Acest lucru va favoriza, de exemplu, adoptarea rapidă a vehiculelor conectate și dublarea proporției de întreprinderi din UE care utilizează servicii avansate de cloud și Big Data (de la 16 % în prezent).
7. **Recalificarea și perfecționarea** - Investițiile fără precedent în recalificare și perfecționare sunt esențiale pentru sprijinirea tranzițiilor verzi și digitale, consolidând potențialul de inovare și de creștere, promovând reziliența economică și socială și asigurând locuri de muncă de calitate și incluziune socială. Investițiile și reformele ar trebui să se axeze pe competențele digitale, precum și pe educație și formarea profesională pentru toate vârstele. În 2019, 42 % dintre europeni nu dispuneau încă nici măcar de competențe digitale de bază. Până în 2025, proporția europenilor cu vârste cuprinse între 16 și 74 de ani care au competențe digitale de bază ar trebui să crească până la 70 %. Sistemele educaționale trebuie adaptate în continuare la provocările secolului 21. Statele membre ar trebui să asigure îmbunătățirea semnificativă a competențelor digitale ale elevilor, pentru a reduce la mai puțin de 15 % procentul de elevi în vârstă de 13-14 ani care au rezultate slabe în ceea ce privește competențele în domeniul informatic. Statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită grupurilor defavorizate, femeilor și, în special, tinerilor care intră pe piața muncii, prin crearea de locuri de muncă de calitate și sprijinirea ofertei adecvate de ucenicii, precum și prin consolidarea educației și formării profesionale (EFP). Până în 2025, cel puțin patru din cinci absolvenți EFP ar trebui să fie angajați, iar trei din cinci ar trebui să beneficieze de formare la locul de muncă.

Crearea condițiilor adecvate pentru implementarea rapidă a proiectelor de investiții este esențială pentru acordarea în cel mai scurt timp a sprijinului pentru redresare. Pentru realizarea rapidă a investițiilor, prioritatea principală este identificarea blocajelor și a motivelor care stau la baza acestora atât în statele membre, cât și la nivelul UE. Barierele care pot prezenta riscuri pentru proiectele de investiții se prezintă sub multe forme. Acestea pot varia de la sarcini administrative pentru începerea unei afaceri, la lipsa de personal calificat, la impozite mari sau complexe, la evaziune fiscală, la legislație sectorială restrictivă sau la proceduri judiciare îndelungate. Punerea în aplicare cu succes a Mecanismului de redresare și reziliență depinde de abordarea eficace a obstacolelor din calea investițiilor și de îmbunătățirea mediului de afaceri. Acest lucru indică încă o dată cât de important este ca politicile de investiții să fie susținute prin reforme structurale complementare.

Statele membre ar trebui să se concentreze asupra investițiilor care aduc beneficii pieței unice. Proiectele transfrontaliere și multinaționale sunt esențiale pentru a promova anumite

tipuri de investiții, de exemplu interconexiunile energetice sau rețelele de transport, ori proiectele digitale și verzi orientate spre viitor, care vor aduce beneficii concrete pieței unice. Comisia va juca un rol activ în asigurarea faptului că proiectele multinaționale sunt deschise tuturor statelor membre interesate, pentru a maximiza potențialul acestora de a integra lanțuri valorice, în consolidarea rezilienței ecosistemelor industriale și aprofundarea pieței unice și în asigurarea faptului că proiectele respective sunt conforme obiectivelor de coeziune economică, socială și teritorială urmărite de mecanism. Proiectele multinaționale și transfrontaliere, în special cele care implică alte programe ale UE, ar beneficia de pe urma unei coordonări eficiente, pe care Comisia este pregătită să o ofere. Multe dintre aceste proiecte vor consolida, de asemenea, autonomia strategică a economiei europene.

Statele membre trebuie să stimuleze capacitățile de absorbție a fondurilor UE la nivel național. În acest scop, ele ar trebui să se concentreze asupra acelor recomandări specifice fiecărei țări care sunt importante pentru facilitarea punerii în aplicare a reformelor și a investițiilor aferente. Respectarea statului de drept și a bunei guvernante, instituții eficiente, sisteme de justiție independente și eficiente, administrații publice de calitate, cadre solide de combatere a corupției, a spălării banilor și a fraudei, un sistem eficient de achiziții publice, cadre eficiente în materie de insolvență și sisteme fiscale eficiente reprezintă factori determinanți ai mediului de afaceri al unui stat membru. Toate aceste aspecte pot avea impact asupra deciziilor de investiții și asupra rapidității tuturor actorilor implicați în demararea proiectelor de investiții. Ar trebui, de asemenea, să se accelereze activitatea de la nivelul UE privind aspectele juridice și procedurale, pentru a completa eforturile statelor membre, în special pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii. Comisia va oferi orientări suplimentare cu privire la acțiunile-cheie care pot fi întreprinse pentru a asigura punerea în practică rapidă a investițiilor, precum și pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a planurilor de redresare și reziliență prin intermediul instrumentului de sprijin tehnic.

Fondurile pe care statele membre le vor primi în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență vor veni în completarea finanțării pe care o primesc în mod normal în cadrul politicii de coeziune a UE sau din alte surse ale UE. Pentru a asigura coerența și sinergia, statele membre vor avea posibilitatea să combine finanțarea provenită din diferite instrumente dacă nu există dublă finanțare și dacă statele membre indică diversele contribuții financiare în planurile lor de redresare și reziliență. Va fi important ca statele membre să instituie mecanisme de coordonare solide, atât în faza de planificare, cât și în cea de punere în aplicare și să garanteze un dialog amplu cu părțile interesate și cu partenerii regionali, economici și sociali. Mecanismul de redresare și reziliență poate fi utilizat, de asemenea, pentru a promova investițiile private, de exemplu împreună cu InvestEU sau cu misiunile și parteneriatele din cadrul Orizont Europa. Mecanismul de redresare și reziliență va fi deosebit de util pentru proiectele desfășurate la nivel național și care sunt de dimensiuni mari. Având în vedere orizontul 2023 pentru angajarea fondurilor în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, statele membre se pot concentra pe acele proiecte care se află într-o fază destul de avansată de pregătire.

V. Reunirea tuturor componentelor semestrului european pentru a se concentra pe reforme și investiții

Semestrul european și noul Mecanism de redresare și reziliență sunt intrinsec legate. Evaluarea planurilor de redresare și reziliență va fi verificată pe baza recomandărilor specifice fiecărei țări. Având în vedere că termenele din cadrul semestrului european și cele din cadrul Mecanismului de redresare și reziliență se vor suprapune, este necesar să se adapteze temporar semestrul european la lansarea Mecanismului de redresare și reziliență.

Planurile de redresare și reziliență vor deveni documentul de referință principal cu privire la inițiativele politice orientate spre viitor ale statelor membre. Având în vedere complementaritățile cu semestrul european și pentru a raționaliza conținutul și numărul de documente solicitate, statele membre sunt încurajate să transmită programul național de reformă și planul de redresare și reziliență într-un singur document integrat. Acest document va oferi o imagine de ansamblu asupra reformelor și investițiilor pe care statul membru le va întreprinde în următorii ani, în conformitate cu obiectivele Mecanismului de redresare și reziliență. Pentru statele membre care își prezintă planul de redresare și reziliență în 2021, Comisia va însoți propunerile de acte de punere în aplicare ale Consiliului cu documente analitice de evaluare a fondului planurilor de redresare și reziliență. Aceste documente vor înlocui rapoartele de țară din cadrul semestrului european în 2021. Pachetul de propuneri de acte de punere în aplicare și de evaluări reorientate ale țărilor va fi publicat în loturi eşalonate, în funcție de punerea în aplicare a diferitelor planuri de redresare și reziliență și de finalizarea evaluărilor Comisiei.

Având în vedere caracterul politic global și orientat spre viitor al planurilor de redresare și reziliență, nu va fi necesar ca Comisia să propună recomandări specifice fiecărei țări în 2021 pentru acele state membre care vor fi prezentat un astfel de plan. Cu toate acestea, Comisia va propune, în 2021, recomandări privind situația bugetară a statelor membre, astfel cum se prevede în Pactul de stabilitate și de creștere. Punerea în aplicare a reformei va continua să fie monitorizată pe baza recomandărilor specifice fiecărei țări din anii anteriori.

Recesiunea economică majoră provocată de criza COVID-19 va genera riscuri de noi dezechilibre macroeconomice, în special din cauza creșterii gradului de îndatorare a întreprinderilor și a gospodăriilor, care, la rândul lor, se pot repercuta asupra sectorului financiar. Prin urmare, va trebui ca supravegherea în cadrul procedurilor privind dezechilibrele macroeconomice din ciclul următor să se concentreze asupra acestor riscuri în creștere rapidă. Acesta va fi un punct central al Raportului privind mecanismul de alertă din noiembrie 2020. Împreună cu evaluarea programelor de stabilitate și de convergență care urmează să fie prezentate de statele membre până la sfârșitul lunii aprilie 2021, Comisia va include, de asemenea, bilanțuri aprofundate care să evalueze situația actuală a dezechilibrelor pentru statele membre selectate.

În prezent este în vigoare o supraveghere ulterioară aplicării programului pentru a evalua - în vederea identificării eventualelor riscuri pentru capacitatea lor de rambursare - situația economică, bugetară și financiară din Cipru, Irlanda, Spania și Portugalia. Această supraveghere include raportarea la fiecare șase luni⁷. În cazul Greciei, se aplică o supraveghere mai strictă de la sfârșitul programului de ajustare macroeconomică din

⁷Regulamentul (UE) nr. 472/2013.

august 2018. Având în vedere introducerea Mecanismului de redresare și reziliență, va fi important să se asigure coerența între instrumente, să se reducă la minimum sarcina de raportare și să se evite duplicările inutile, asigurându-se în același timp respectarea diferitelor cerințe juridice și instituționale. Comisia își va alinia pe cât posibil activitățile de raportare, atât cele din cadrul supravegherii ulterioare aplicării programului, cât și cele din cadrul supravegherii mai stricte, cu calendarul simplificat al semestrului european. Începând cu toamna anului 2020, Comisia va publica rapoartele bianuale de supraveghere ulterioară aplicării programului și două dintre rapoartele trimestriale privind Grecia ca parte a pachetelor mai ample de supraveghere economică și fiscală în noiembrie și în mai.

VI. Concluzie

Va fi esențial ca statele membre să inițieze cât mai curând posibil un dialog politic amplu, care să includă partenerii sociali și toate celelalte părți interesate relevante pentru a-și pregăti planurile de redresare și reziliență. Asumarea responsabilității la nivel național va fi o condiție prealabilă esențială pentru a permite punerea în aplicare cu succes a mecanismului și pentru a asigura succesul durabil la nivel național și credibilitatea la nivel european. Comisia este pregătită, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale responsabile și cu părțile interesate relevante, să sprijine eforturile de consultare și de informare la toate nivelurile, precum și, după caz, să ofere asistență tehnică. Comisia încurajează statele membre să colaboreze strâns cu serviciile sale pentru a discuta proiectele de planuri în etapele timpurii. Pentru a asigura coerența între planurile naționale, statele membre vor primi îndrumări suplimentare din partea serviciilor Comisiei cu privire la cel mai bun mod de a-și prezenta planurile de redresare și reziliență. În paralel, Comisia va desfășura un schimb de opinii cu Parlamentul European cu privire la stadiul redresării, în cadrul dialogului economic care are loc cu regularitate.

Punerea în practică a Mecanismului de redresare și reziliență este un efort comun care constă în multe etape paralele. Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să ajungă cât mai rapid la un acord cu privire la actul legislativ, astfel încât mecanismul să devină operațional începând cu 1 ianuarie 2021.